

bud, der er præget af kvalitet, mangfoldighed og udvikling. Forskellige publikumsgruppers behov skal søges dækket, og der skal sikres en geografisk spredning af teateraktiviteterne. Loven skal også skabe grundlag for aktiviteter som f.eks. amatørteater, der spiller en vigtig rolle for udviklingen af dansk teater i bredere forstand. Loven skal endvidere med henblik på at sikre den kvalitative udvikling af dansk teater danne grundlag for etablering og udbygning af teateruddannelserne.

Til kapitel 2

Det Kongelige Teater

Til § 2

I bestemmelsen fastlægges teatrets opgave som landets nationalscene. Der er ved formuleringen lagt vægt på at fremhæve, at teatrets formål er at producere forestillinger af høj kvalitet, mens tyngden i den gældende formulering går på bedste dramatiske værker.

Det fastslås i stk. 2, at opgaven for så vidt angår Det Kongelige Kapel også omfatter koncertvirksomhed, hvilket svarer til gældende praksis.

Bestemmelsen om teatrets uddannelsessituation er omformuleret, således at teatret kan gennemføre den undervisningsvirksomhed, som der måtte vise sig behov for.

Baggrunden herfor er, som allerede anført i Betænkning 872/1979 fra Udvalget om Det Kongelige Teaters målsætning, jf. kap. VI B, at hele Det Kongelige Teaters omfattende virksomhed hviler på den forudsætning, at teatret råder over et personale, der blandt andet har de nødvendige uddannelsesmæssige forudsætninger. Kan den pågældende uddannelse ikke finde sted på anden måde, må teatret have ret og pligt til selv at etablere de fornødne uddannelsesmuligheder, hvadenten det er egentlig grunduddannelse eller efter- og videreuddannelse.

Uddannelserne på Det Kongelige Teater omfatter i dag udover uddannelserne af operasangere og balletdansere uddannelse af teaterskræddere. Som en forsøgsordning er der endvidere pr. 1. august 1987 i samarbejde med Det Kongelige Danske Kunstakademi etableret en 4-årig teatermaleruddannelse. Med nærværende lovforslag tilsigtes ikke at optage undervisning af anden art, således heller ikke af en skuespilleruddannelse på teatret, men alene i loven at åbne mulighed for, at teatret i givet fald kan optage den undervisningsvirksomhed, der måtte opstå behov for.

Til § 3

Bestemmelsen fastslår Det Kongelige Teaters be-

villingsmæssige status som statsvirksomhed under Kulturministeriet.

Med Det Kongelige Teaters overgang i 1987 til status som statsvirksomhed er der tilvejebragt et formelt grundlag for en mere fleksibel udfyldelse af de økonomiske rammer og en højere grad af selvstyring. Der sigtes herved imod at øge mulighederne for at lægge forretningsmæssige principper til grund og mod at give ledelsen og virksomheden en sådan dispositionsfrihed, at teatret kan drives rationelt og effektivt.

I hovedtræk indebærer Det Kongelige Teaters status som statsvirksomhed følgende:

Teatret er forpligtet til at overholde det på de årlige finanslove anførte nettotal. Indtægter og udgifter kan forøges eller reduceres med bibeholdelse af nettotallet.

Eventuelle udsving i forhold til nettotallet kan inden for den for det enkelte finansår fastsatte beløbsstørrelse (i 1989 6,7 mio. kr.) umiddelbart overføres til følgende finansår, ved overskud som genbevilling og ved underskud som krav om kompensation.

Fordelingen inden for de enkelte drifts- og indtægtskonti er af orienterende karakter og ikke bindende for teatret.

Teatret kan ændre størrelsen og sammensætningen af personalet. Stillinger i lønramme 36 og opefter skal dog godkendes særskilt.

Teatret kan udover at spille forestillinger på nationalscenens faste scener – i dag Gamle Scene, Nye Scene og Gråbrødre-scenen – opføre forestillinger på andre scener og lokaliteter.

Det Kongelige Teaters status som statsvirksomhed forudsætter således, at teatrets ledelse, inden for de rammer, der findes i lovgivningen herunder med overholdelse af den for det enkelte år fastsatte nettobevilling, har ansvaret for teatrets daglige drift.

Til § 4

Bestemmelsen fastslår, at det er teaterchefen, der alene har ansvaret for, at driften af teatret gennemføres inden for de rammer, der findes i lovgivningen. Det er herved forudsat, at 1935-lovens ordning med et af Folketinget udpeget tilsynsråd ikke videreføres.

Formålet med tilsynsrådet var i princippet at skabe lejlighed for Folketinget til at følge og kontrollere teatrets drift. Dette formål tilgodeses i dag dels gennem Folketingets behandling af de årlige bevillingslove og den eksisterende bevillingskontrol og dels gennem Folketingets kulturudvalgs generelle adgang til at drøfte kulturpolitiske spørgsmål og herunder stille spørgsmål og anmode om orientering om bl.a. udviklingen og den aktuelle situation på statsinstitutioner og -virksomheder.